

Khói Quyện Trầm Hương

Hôm nay em nói em đi Chùa, em sẽ ăn trưa ở đó trưa, ăn cho được nhẹ lòng ham muốn, cho thấy đời không có thiếu, thừa...

Em muốn hồn nhiên như lúc nhỏ nịu tà áo Mạ nép lưng Ba, em quỳ tay chấp Nam Mô Phật...lòng tự nhiên bùng một đóa hoa...

Em nói dễ thương như tiểu thuyết để anh mặc sức diễn thành thơ. Chúng ta rồi sẽ như chim sẻ ríu rít bên nhau trước bệ thờ...

Em nói líu lo như chim rừng hôm nào về đậu ở Dran, áng mây Ngoạn Mục trùm Eo Gió, hoa anh đào nở rực sáng Xuân...

Em nói như là chuông thánh thót, ở em hôm nay em đi Chùa, Sư Ông sẽ tặng phong bì đỏ, em cúi đầu, em áp úng thưa...

Ôi em, em vẫn là cô bé, vẫn nhé như trăng tháng Bảy Rằm, xá tội vong nhân, đời hạnh phúc với người kề cạnh kẻ xa xăm...

*

Hồi tối anh mơ thấy dọc đường, một o xinh lắm áo mù sương, anh đưa tay hứng vàng trắng bạc rồi gọi âm thầm em-cổ-hương...

Em nói nữa đi, em cổ quận, con đò, bến cũ, bóng cây đa...Mái tranh quán lá ngày mưa bão, khói quyện trầm hương anh thiết tha!

Trần Văn Lệ